

המביא פרק רביעי ביצה

מסורת הש"ם

(ג) נעל דף דל: מושרכות
 פס' ג' מ"ב, ט"ג (מעשיות)
 פס' ב' מ"ב, י' (עדרת)
 (ד) סצ'ם י.א. כ. מחותה כ.
 גיטין ג.ג. מנות ג.ג.
 (ה) מעשרות פ"ג מ"ב.
 (ו) לאנוקה ג.ה. בצת קד' ג.
 (ז) בירוחם ל' ג' חכ' ג.ג.
 (ח) ביצה, בצת, דקן ג.ה. בצת ד.ג.
 (ט) ביצות ד.ג.
 (י) רוח ד.ג. ג.ג.
 (ז) דל' לולס
 פס' ג' מ"ב, ט' סצ'ם דג
 קומ'ו:
 (ב) בצת קד' מ"ב.
 (ג) בצת קד' מ"ב.
 (ד) בצת קד' מ"ב.
 (ז) ו' ס' ס' דל' ג.ל.ת.
 (ט) ג' ל' ג.ל.ת.
 (י) ע"ז מ"ב. קומ'ו:

1. זיתים יהיו לך בכל גבוקר ושמן לא תסוך כי ישל זיתה: דברים כה מ

לעוזי רש"י
גָּלְיִישׁוּא. טיט (אדמה
גבילה).

הדרין עלך המביא

מוספֶת תומפות

הנני מושךך גמלי כי לך הלהם מים
למי מכם קועץ דבר צלול נגמלה מלמה וכלו כצלול רוח פפי קנית כל מייו: ומעאן דמא? למן מכם ערא? וכל מכם ערוא?.

הצהר לאפוקי מדרבי יעקב דתנן⁶ המעביר תורת האלים בחציו לקצוות בניו ובני ביתו אוכליין מהן עראי ופטורים מן המעשר ותני על רבי יעקב מהייב ור' יוסי בר' יהודה פוטר תרומה לאפוקי מדרבי אליעזר דתנן⁵ פירות שהתרמן עד שלא נגמרה מלאתך ר' א' אסור לאכול מהן עראי וחכמים "מהריין מכה" (בדתנן) הלוקח תאנים מעם הארץ במקומם שרווב בני אדם דורסין אוכל מהן עראי מעשרין דמאי שמע מינה תלת ש"מ מכה אניתה קובעה אלא בדבר שנגמרה מלאתכו רוש"מ⁷ רוב עמי הארץ מעשרין הן וש"מ מעשרין דמאי מעמי הארץ אף' בדבר שלא נגמרה מלאתכו ולאפוקי מהא דתנן⁸ המהלך פפרויות עם חבירו זה לאכול וזה לאכול זה ללקצוות וזה ללקצוות וזה לאכול וזה ללקצוות חייב רבי יהודה אומר לאכול חייב ללקצוות פטור:

הדרן עלך המביא

משילין פירות דרך ארוכה בו"ט ר' אבל לא בשבת יומכמים פירות בכלים מפני הדרף וכן כדיין וכדי שמן ^{קי} גנותנן כל' תחת הדרף בשבת: גם אמר רב יהודה ורב נתן חד תנין משילין ולא משתבש ומושחלין אמר מר זוטרא מאן דתני משילין לא משתבש ומושחלין אלא משתבש מאן דתני משילין לא משתבש דכתיב כי ישך זיתך ומaan דתני משחילין לא משתבש דתנן ^{עי} השוחל והכטול שחול שנשמטה רכו ככטול שאחד מירוכתו נבואה מהברחה אמר רב נחמן בר יצחק מאן דתני משירין לא משתבש ומaan דתני משיחרין לא משתבש ומaan דתני מנישרין לא משתבש מאן דתני משירין לא משתבש דתנן רבי ישמעאל אמר ר' נייר לא יחו' ראשו באדרמה מפני שמשיר את השער ומaan דתני משיחוריין לא משתבש דתנן ^{עי} השחר והוגה של ספרים ע"פ שנחלהן מטהלאין ומaan דתני מנישרין לא משתבש דתנן ^{עי} מי שנשו' כלו' בימי מההלך בהם ואינו חושש אי נמי מהא דתנן ^{עי} איזהו לקט הנושא בשעת קצירה: בתנין מן משילין פירות דרך ארוכה בו"ט עד כמה א"ר זירא א"ר אס' ואמר לה אמר ר' חי' א"ר יוחנן באותה שישנינו ^{עי} מפני ארבע וחמש קופות של חbn' ושל התבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש ושלמא שאני החם דאי'כא בטול בית המדרש אבל הכא דיליכא בטול בית המדרש לא א"ג החם היינו טעםיא דארבע וחמש קופות שר' משם שבת ^{עי} דחמי'ר ולא אהוי ללו'וי' ביה כל' כל' לא אי נמי לאיך ניסא החם הביה אבל יו"ט דקל ואתי לולו'וי' ביה כל' כל' לא אי נמי לאיך ניסא החם ההיינו טעםיא דיליכא הפסד ממון אבל הכא דאי'כא הפסד ממון אפי'לו' טובא נמי הטעם סוד: שעד מילוכתו גוזפה. מקום קולס בכם וסוד צוקק לדעומת גבוס על מעלה וממבקיבו: נזקה גלייך: מלו' ופסי. בלבב מי בוכן גמ' ובמי ה' גמ' מפקדך: נזקה גמ' מפקדך:

פירוש משילין מששלין. מאן דתני משילין לא משבשין, בכתיבין כי יש לו זרך. [טבון מהלין לין לא משבשת], דתנן השוחול והכטול. שחול נשענתה ריבוי כר. וכן משירין ומשירין רישון הורדה ווישולו. יהושלמי נני הה שמש הילן משחילין זיך חלון. משילין פירות, כמה, כאותה ששינין אפיילו ד' ה' קופות של חנן של הבואה כר.]

א. עמי פ"ג משלכת
מנשלך אל ד' כ"ב מס' ע"ד

ב. עז נל"ט פ"ג [פ]

ג. גן עמי פ"ג מס' ע"ט
ה' כ"ב מס' ע"ט מהר"ם קרי

ד. סל' ה' מושע'ת קרי
מקולן ספ"י ח:

ב. ד' מושע'ת ספ"י צלמה
קשי' :

ג. ה' מושע'ת פ"ס לאלה' צלמה
צלמה כ"ב מושע'ת ספ"ס
ומני מקולן ספ"ס : 3

ד. ו' עמי ספ' סל' צלמה
מושע'ת ח' ספ' צלמה
ספ"ס ומי מקולן ספ"ס :

ה. ח' מושע'ת פ"ס משלך צלמה
מקולן צלמה ט' סמגנ'ן :

ו. ח' מושע'ת פ"ס מס' מילוט
ספ' :

ז. ט' מושע'ת פ"ס משלך צלמה
צלמה כ"ב מושע'ת ספ"ס

ח. י' מושע'ת פ"ס משלך צלמה
צלמה כ' סמגנ'ן ספ' צלמה
מושע'ת ח' ספ' סל' צלמה
מס' :

ט. כ' גן עמי פ"ס משלך
מונוטוניים ספ' :

ל. י' עמי פ"ס משלך צלמה
צלמה כ' ופ"ס ב' ספ' צלמה
סמגנ'ן ספ' עמי' צלמה
ספ' צלמה :

רביינו חננאל

הציר לאפקטי מדר', דתנן המעדן אגאים בחזיוויו לזכותם בבי' ובמי' בינו לבין כלון מהן עראי ופטור שקיבען האה ונבר מלכטן, עוזן קניות ואכלון מהן עראי (פטורין, נני עליה ר' (ב) מוחבך ור' יוסי עליה ר' הודה פטור. תורתה דתנן פירוט שתרום מהן לאפיקטי מדר' אליעזר אליאש, מלאתון ר' אליעזר אוסר לאילול מהן עזרא גנומת השוויזיה הפירות הנמהה של הרוחנה וואסודות, רומרו, כי קובען והוכמתן מהידין. מתקה לאפקטי מדר' נאלה הלווקה פירוטה אמן אמרן ממקם שבני אדם ודושון דאי, מהן עראי ומישן דאי, שמע מינה תלה, שמע מינה מונקי ממקם שבני אדם דושון, וחtiny שהרי לא נדרשו. (ג) ותני אוכל כל עזרא ולא קבע, אפללו בדור לאל גנומה מלכטן עזרא, זוגנס בהדריא מלכטן. בירושלמי במשפטה פ"ב (כל מעשר שני) [מהן] עראי [משות] (מעשר שני) דבר אחד. שמע מינה רוב עמי הארץ מלכטן. דמאי ור' עמי הארץ ממעשרין, דוקני מעשין. שמע מינה רוב עמי הארץ דמאי ואמר עמי הארץ עמי ורעש מינה מערשין עמי